

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Hvør er ódemokratiskur, Jógvan Sundstein?

TAD er ikki oftani, at formaður Fólka-floksins breiðir veingir sínar út í mál-gagnu sínum Dagblaðnum. Eina tilfála roynd ger hann so kortini mikudagin og tykist skrivningin meira veingja-skard, heldur enn at hava tað stóra flogið.

TANN stóri parturin av Javnaðar-flokkinum, sum hevur ávarað ímóti at skipa samgongu við Fólkaflokkinn og so Sosialurin standa fyrri skotum í grein Sundsteins. Hann ferir fram, at tað er ódemokratiskt og intolerant av einum flokki at úthýsa øllum møgu-leikum fyrri samstarvi við annan flokk — í hesum førinum er so talan um Javnaðarflokkinn kontra Fólkaflokkinn. Hann sigur, at grundreglan í demo-kratinum er, at øll politisk sjónarmið hava sama rætt og at øll hava loyvi at royna seg. Kævan av hugsanum og úti-lokan av fólki við øðrum hugsanum hoyrir diktaturinum til.

HESUM seinasta eru vit samdir í. Og er tað eisini júst hetta, sum javnaðar-fólk og eisini Sosialurin ferð eftir ferð hesi seinastu árin, Óli Breckmann hevur gjørt sína ávirkan galdandi í Fólkaflokkinum, hava gjørt vart við. Og ikki minst hava nógvar av hesum ávaringum móti teirri sera ódemokrat-isku skrivningini í mál-gagni Fólka-floksins verið vendar júst til formann Fólka-floksins við vón um at hann, sum tann hampamann mong hava hildið hann vera, fór at venda sær ímóti tí fyrst sníkjandi og við tíðindi fastgrógvna ódemokratisku og ómenniskjaliga linju, sum Óli Breck-mann hevur stillað fyrri og framvegis ger tað.

TAD er ikki neyðugt her enn einaferð at siga fólki, at formaður Fólka-floksins — hóast nøkur nærur fjald kroko-dillutár í Dagblaðnum av og á — ong-antið hevur viljað ella torað at sett stavnemannin uppá pláss. Hetta er eisini nakað, sum sjálvst fólka-floksfólk hava sóknast eftir — í mál-gagni Fólka-floksins. Tey hava víst á júst hesa somu ódemokratisku og ómenniskjaliga linju, sum Óli Breckmann so víð og víð hevur megnað at gera til politikk Fólka-floksins.

TÁ tað verður sagt, at javnaðarfólk á vinstravonginum vilja ikki samstarva við Fólkaflokkinn, so er hetta bert ein partur av sannleikanum. Tí hin partur-in er tann, at hesi fólk ynskja ikki at

oddagrein

nýta atkvøður sínar, skulu tær brúkast í einum samarbeiði við ódemokrat-isku kreftirnar í Fólkaflokkinum. Tað er tann ultrakonservatívi og ódemo-kratiski hægrevongurin av Fólka-flokk-inum, sum hevur útnevnt Javnaðar-flokkinn og javnaðarfólk sum høvuds-figginda. Roynt verður við somu met-odum sum McCarty brúkti í statunum á sinni at svarta út øll javnaðarfólk sum eitt slag av kommunistum, sum vilja demokratinum til lívs í Føroyum.

METODURNAR sum verða brúktar í hesum miðvísa politikki eru, sum eis-ini Jógvan Sundstein veit, sera skitnar, ja so skitnar, at býráðslimir í Fólkaflokkinum hava talað at. Eingin verður spardur í hesum eindaleysu sniðalopum. Hvørki einstaklingar, familjur, bygdir ella feløg.

HVÍ skal tað nú bráðliga vera ódemo-kratiskt, at hesi mongu javnaðarfólk, sum verða hongd út, ikki vilja góðtaka at vera í samgongu við ein flokk, ið so fult og heilt tekur undir við hesum? Hava ikki hesi fólk eisini tá tey eita vinstravongurin í Javnaðarflokkinum, loyvi at hava sínar hugsanir um sam-felagið, og sum tú sjálvur skrivur »grundreglan í demokratinum er, at øll politisk sjónarmið hava sama rætt«.

VIT kunnu ikki lata vera við at minna á miðvísu royndirnar hjá amerikanska politikaranum McCarty at undirgrava tað sama demokratið, sum hann segði vera so heilagt, við ikki at kunna góðtaka fólk við hugsjónum, sum bóru á vinstrabógvin.

HETTA hevur verið manngongdin í Dagblaðnum seinastu mongu árin og síggja vit nú eisini, at tað hevur borið ávøkstur sum illgresi. Kring landið har Viljafelagini stínga seg fram sum hundaland, er tað ikki annars siðiliga framferðin hjá fólka-floksformannin-um, sum verður brúkt, men haraftur-í móti tann av McCarty inspireraða Breckmannslæran.

TAD kann tykjast øvugt, at fremstu fólka-floksmenn so fegnir vilja sleppa at samstarva við Javnaðarflokkinn og koma undir hansara skjúrtumel um somu tíð, sum hesin flokkur gjøgnum mál-gagn sitt, Dagblaðið, sáar hatum og illgruna um tey, ið hoyra til Javnaðar-flokkinn.

jamú

tjak og meiningar

Var tað kleyvars-kapur líkasæla, ella hvat?

Soleiðis ljóðaði prátið aft-aná bussvanlukkuna undir Vaðlagnúkom her-fyri. Tað er sjálvandi lætt at práta aftaná og at gera seg klókan, tá ólukkan er hend, men tað, sum undr-ar meg mest, er, at á leið-ini hjá hesi nýggju buss-ritu, sum er undir útbygg-ing og vøkstri, liggur eitt vegastreki, sum er so smalt, at tveir bussar ikki kunnu mótast, uttan at annar trekkir út á mót-pláss. Hetta strekkið lá har, tá Bygdaleiðir komu, og tað liggur har fram-vegis, uttan at tveir buss-ar kunnu mótast, og uttan nakað merki, sum sigur frá hesum.

Uppaftur meira óskilj-andi tykist hetta mær, tá eg hugsi um tað vælalið av myndugleikum, sum veru-liga eru farnir til arbeiðis við at fyrbyggja ferðslu-deyðan. Góðar kreftir úr lögtingi, landsstýri og aðrastaðir frá, við góðum møguleikum, at fara í hernað. At skunda undir hesar bussar, við at seta teir í tíðarneyð, er helst ikki tá fyrsta, sum eigur at gerast.

Tað, sum lá mær upp á hjarta, var ein líkasæla frá myndugleikanna síðu, her norðuri hjá okkum, sum uttan iva fer at føra til eina vanluku. Stendst ikki vanluka av, so er hetta bert eitt undur. Stórarbeiði er farið í gongd, við landsvegi norð á Strond, byrging um Har-alddssund og hol gjøgnum Kunoyina. Í hesum sam-bandi er lögð ein ógvuliga tung ferðsla á ein gamlan veg, sum er gjørdur í 30-unum til Ánirnar, og í 40-unum viðari til Strond.

Á hesum vegi, sum varð gjørdur við hvísl, spaka, eyrhoggara og tilluboru við træhjólum, koyra nú

bilar, sum viga 15-25 tons. Bóndahúsin, sum upp-runliga stóðu 4 metrar frá vegnum, standa í dag minni enn 2 metrar frá tí útflaknaða vegjaðaranum. Og sjálvandi er tað hent, sum mátti henda í tilikum føri. Húsin eru farin at geva seg undan. Tey fara omaneftir undan trýst-inum av teim stóru ak-førunum. Í hesum húsi búgva tvær familjur, við fimm fittum smadreingj-um. Ein innilig áheitan á Klaksvíkar býráð, lands-stýrið, landsverkføðing, lögting og aðrar, sum møguliga hava makt til hetta. VAKnið úr líkasæl-uni. Steðgið hesum óskili umgangandi, og syrgið fyrri, at hesi fólk fáa onnur hús at búgva í, áðrenn ólukkan hendir. Hugsið tykkum at hoyra í Útvarp-inum, at bóndahúsin í Ánunum rapaðu, og tey tíðindi, sum kunnu vera í hesum sambandi, og til verju tykkara, eiga tit bert hetta.

Hatta var reinur kleyv-arskapur. Tað er tað al-menna, sum er komið inn á hesi fólk, vi tungu ferðslu sin, og tey mugu eiga okkurt slag av samfelags-rættindum, eins og onnur menniskju.

Á STongunum verður væl og virðiliga stíkað fram við vegnum í breið-kan, so ikki óhapp skulu standast av. Eg kenni væl hesi fólkini norðuri í Ánunum, sum tað al-menna, við gravkúm og tungum lastbilum, trýstir oman á sjógv. Eg veit, at hetta eru hampafólk. Vit eiga lógarfest trúarfrælsi. Og vit eiga at visa okkara kristna sinnalag í tí, sum vit hava skyldu at gera móti hesum fólki.

Eitt hjartasuff havi eg eisini til Klaksvíkar bý-

råd, og er hetta viðv. Bukkvald. Eg kom at hugsa um eina hending aftaná stríðslok. Higar kom ein sendinevnd frá donsku stjórnini at vita, hvussu vit høvdu klárað okkum gjøgnum stríðs-árin.

Henda sendinevnd kom eisini til Klaksvíkar. Tá eingin persónbilur var, blivu 3 lastbilar leigaðir norð á Strond at visa teim-um elektrisitettsverkið. Mortan Justesen, Hans í Garðinum og eg. Teir læntu beinkir úr Betesda, eg úr KFUM-K, at seta upp á lastina at sita á.

Tá vit skuldu fara, segði ein úr kommununi við okkum, sum koyrdu: Væl-signaðir, koyrið skjótt, tá tit koma til bukkuspannir-nar á Grótrætt.

Longu tá var lukturnin har, sum vit og serliga ánaðfólk, hevur livað við síðani, men veginir vóru holutir eisini tá, so vit valdu at koyra lagaliga, tola luktin, og heldur hava gestirnar sitandi á beinki-um á lastini.

Hvussu nógv er broytt á Grótrætt síðani tá? Vil Klaksvíkar býráð brúka skattgjaldarans pening til Kunningarstovuna, so hon kann biðja bilførarar koyra skjótt á Grótrætt, á veg til Haraldssunds ella víðalundina í Kunoy við fremmandfólki, sum eru og ferðast.

Er ikki tíð upp á, at nakað veruligt verður gjørt við rusksurningin. Burtur frá fólki og býli, ut í óbyggt. Loyst við skili frá grundini, meðan vit slætta Bukkvald og sáa tað til vakra grasfletu. Vónandi tekur býráðið hetta til eft-irtektar.

Bestu heilsur og gott nýggjár.

Kari A. Andreassen

Hvat blívur av enska fótboldinum í SVF?

Seinasta heyst stóð at lesa í donsku bløðnum, at nú fóru 6 týskir og 12 enskir dystir at verða vistir í Sportslerdag, sum teirra í-tróttarsending eitur.

Sum mongum føroying-um kunnugt senda danir ein fótboldsdyst beinleiðis hvønn leygardag í sam-band við hesa fráluku í-tróttarsending.

Áðrenn sjónvarp okkara bleiv alment, var »Sports-lordag« sent í heilum líki

eisini her í Føroyum, men av tjóðskaparligum orsök-um er hetta ógjørligt í dag.

Tá SvF byrjaði, bleiv ikki so nógv klypt burt-urur »Sportslerdag«, men hetta hevur bara tikið til, soleiðis at vit í dag bert síggja okkurt hissini brot.

Hendan veturin hava vit sæð allar teir týsku dystirnar, men síðani danir byrjaðu at visa enskar dystir, hava vit

bert sæð ein.

Mangur hevur spurt, hvat t.d. bleiv av dyst-unum Liverpool-Charlton og Manchester United — Manchester City.

Eg vil hervið mótmæla hesum atburði Sjónvarp Føroya.

Tórshavn, 19.1.87
HB-fan